

Reichenbach József

*Téli szellem
(Téli tünemény)*

Téli szellem leng-leng a tájon,
S kísérti az álmodó fákat.
Ellenük rikolt, rájuk támad,
S dalos madár perel az ágon.

Jégkristály húzza a fűszálát,
Sebet karcol rá, heget hegeszt.
Tavasza tervet, ekképp szerkeszt,
S ráönti hideg, hófehér mázát,

Hogy rejtse konok álnokságát.
A napfényel karöltve táncol,
Éltető fényében viháncol,
Feledve természet álmogyászát.

Itt-ott még piros bogyó izzik.
Szürkeségbe színmosolyt csenne,
Bár lágyan elmossa köd szennye,
S az erdőre óvatosan siklik.

Paták törik fel fagyos tükrét.
Bögések űzik, hajtják őt el.
Szarvasok szólnak emelt fővel,
„Ránts ki tavasz e didergő tüskét!”

Téli szellem leng-leng a tájon,
S kísérti az álmodó fákat.
Ellenük rikolt, rájuk támad,
S dalos madár perel az ágon.